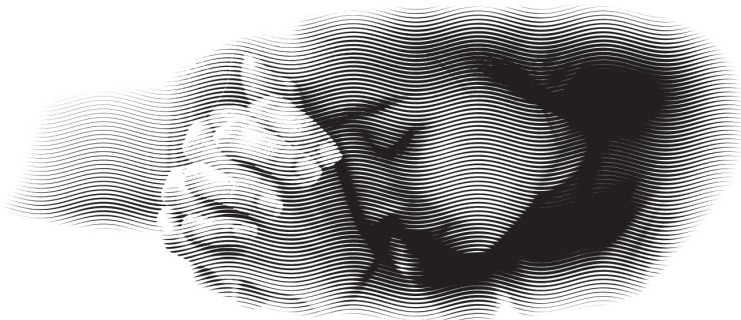

ПІЗНАТИ БОГА

Біблійні тексти для дослідження:

Бут. 3:1–5; Левіти 20:26; 1 Сам. 2:2; 1 Івана 4:7–19;
Бут. 1:1; 2:7; Матв. 1:23; 28:20.

Пам'ятний текст:

**«Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога,
і Того, Кого Ти послав, — Ісуса Христа» (Івана 17:3).**

Правильне розуміння характеру Бога — це основа для міцних взаємин з Ним. Саме тому цього тижня ми уважно розглянемо, що Біблія повідомляє про характер Господа. У цьому контексті пам'ятаймо: «Землю огортає темрява спотвореного розуміння Бога. Люди втрачають знання про Його характер. Вони неправильно розуміють і тлумачать його. У наш час має проголошуватися вістка від Бога — вістка просвітницька за своїм впливом та спасенна за силою. Його характер повинен бути явлений людям. У темряву світу має пролитися світло Його слави, доброти, милосердя й істини... Останні промені благодатного світла, остання вістка милості, яку потрібно нести світові, — це відкриття Його характеру любові» (Е. Уайт. Наочні уроки Христа. С. 415).

Людина не спроможна в повноті описати Бога, тому найкраще, що ми можемо зробити, — викласти біблійну інформацію про Нього.

Безперечно, ми ніколи не дізнаємося всього про дивовижний характер Господа, однак молимося, щоб дізнатися про Нього якнайбільше, аби наше розуміння й любов до Нього поглиблювалися і ми захотіли стати ближче до Нього, відображаючи Його любов і характер.

Неділя, 5 квітня

ЯСНІШЕ УЯВЛЕННЯ ПРО БОГА

Біблія правдиво, яскраво й послідовно зображує характер Бога. Вона відхиляє невидиму завісу між видимим світом та невидимим, відкриваючи нам, звідки ми прийшли, куди прямуємо, Хто керує Всесвітом та який Він.

Від Буття до Об'явлення ми читаємо про єдиного істинного Бога, Котрий виявляє Себе через Біблію та через Ісуса Христа, утіленого Бога. Ми читаємо про всемогутність Господа (див. Йова 36:22), Його всезнання (див. Ісаї 46:9, 10), справедливість (див. Ісаї 30:18), милосердя (див. Втор. 7:9), доброту й довготерпіння до нас (див. Римл. 2:4), премудрість (див. 1 Кор. 2:7), благодать (див. 2 Кор. 12:9), вибачливість (див. Матв. 6:14), про добрі наміри щодо нашого життя (див. Єрем. 29:11), силу перемогти смерть (див. Івана 11:25), про Його Царство (див. Псал. 47:8), Його вічну природу (див. Втор. 33:27) та багато інших рис, які дають нам достатньо підстав любити й постійно спілкуватися з Ним. Що більше ми дізнаємося про Бога і Його характер, то більше будемо любити Його та бажати близьких постійних взаємин з Ним.

Саме Люцифер уперше засумнівався в Божому характері. Ці сумніви зрештою призвели до найбільшої битви в історії Всесвіту. Відтоді «сатана постійно намагається зайняти розум людей тим, що заважає їм пізнати Господа» (Е. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 5. С. 740). Сатані байдуже, яке наше уявлення про Бога (пантеїзм, атеїзм, деїзм та ін.), аби тільки воно не було істинним.

Прочитайте уривок Бут. 3:1–5. Яку мету переслідував Люцифер, розмовляючи з Євою? Який обман він виголосив їй щодо характеру Бога? _____

Фактично звістка сатани була такою: Бог дещо ховає від тебе. Він не хоче дати те, що найкраще для тебе. Ви не можете Йому довіряти.

Еллен Уайт пояснює: «Уже від початку великої боротьби сатана прагнув показати Божий характер у фальшивому світлі та підняти повстання проти Його Закону» (Патріархи і пророки. С. 338).

У який спосіб характер Господа спотворюють у нашому світі? А чи не буває так, що ви також спотворено представляєте Його характер іншим людям? Якщо таке траплялося, що ви можете зробити, щоб змінитися з допомогою Святого Духа? Як ви можете показати любов Бога навколишнім?

Понеділок, 6 квітня

БОГ СВЯТИЙ

Святість — це не те слово, яке люди часто вживають у своїй повсякденній мові, можливо тому, що навколо нас так мало святих речей. Бог святий, субота — святий день. Однак без Бога нашому повсякденному життю бракує святості.

Якщо ви простежите в Біблії, які риси найчастіше асоціюються з Божим характером, то побачите, що святість — один з основних атрибутів Господа. Але що це означає?

Як Бог зображений у таких текстах: Левіти 20:26; 1 Сам. 2:2; Ісаї 57:15; Єзек. 38:23? _____

Біблія зображує Господа як втілення святості, а це означає, що Він повністю вільний від зла і гріха та повністю відокремлений від них. У цьому розумінні святість Бога — це один з основних атрибутів Його характеру.

Наприклад, любов Господа свята, повністю вільна від егоїзму. Його всевідання (всезнання) — святе, вільне від злих намірів. Чи довіряли б ви всезнаючому Богові, якби Він не був святим? Звичайно ні! Ми боялися б Його, і небезпідставно.

Божа всемогутність (всесильність) — свята. Уявіть собі Господа, Котрий усемогутній, але не святий. Тоді Він був би могутнім злим тираном. Тільки Божа святість дозволяє і дає нам можливість по-справжньому любити Його, бо Він абсолютно добрий. Ось чому святість — одна з найважливіших особливостей для розуміння Божого характеру. Але, можливо, це один з атрибутів, якого здебільшого не розуміють.

Подумайте про біблійних персонажів, таких як Мойсей, Ісая, Єзе-кіїль, Даниїл, апостол Іван, котрі потрапляли в присутність Господа. Якою була їхня перша реакція? Вони роззувалися, ховали обличчя або падали, наче мертві. Ми, грішні люди, не спроможні перебувати в безпосередній присутності Господа. Жодна людина не може побачити обличчя Бога і залишитися при цьому живою (див. Вих. 33:20). Так само, коли Еллен Уайт мала видіння, вона часто вигукувала: «Святий... Святий... Святий», бо це було єдине слово, яке найбільше відображало побачене нею. Також чотири живі істоти не спочивають ні вдень, ні вночі, промовляючи: «Святий, святий, святий Господь Бог, Вседержитель, Який був, Який є і Який приходить!» (Об'явл. 4:8).

Воістину, Бог — абсолютна святість! Звертаючись до Нього в молитві, ми повинні усвідомлювати це. Чи надихає нас таке усвідомлення? У який спосіб це кидає нам виклик щодо нашого характеру?

Вівторок, 7 квітня

БОГ Є ЛЮБОВ

Любов — найпоширеніше слово, яке християни використовують для опису характеру Господа. Це може бути пов'язано із твердженням про ідентичність Бога в тексті 1 Івана 4:8: «Бог є любов». Іван не сказав: «Бог є люблячий», натомість: «Бог є любов». Любов — це сама сутність Господа.

Уявлення багатьох людей про Бога пов'язані з людським визначенням любові, яке завжди недосконале. Наше визначення любові має формуватися на основі того, Ким є Бог і що Він відкриває про Себе у Своєму богонатхненному Слові.

Як апостол Іван змалює справжню любов? 1 Івана 4:7–19.

Любов Бога досконала, добровільна та глибоко пов'язана зі стосунками. На цьому неодноразово наголошує апостол Іван у своєму Першому посланні, запрошуючи нас «перебувати» в Ньому. «Ми пізнали й повірили в любов, яку Бог має в нас. Бог є любов, і хто

перебуває в любові, той перебуває в Бозі, а Бог перебуває в ньому» (1 Івана 4:16). Бог є любов, Він створив нас за Своїм образом (див. Бут. 1:27), щоб ми любили і бажали любові. Давньоєврейське слово *hesed* означає відданість, вірність, милість, доброту, милосердя. Воно також відображає Божу любов до людства, котра включає вірність, захист, стійкість, ніжність.

Стародавні єврейська і грецька мови містять багато імен Бога, які проливають світло на різні властивості Його прекрасного характеру. Ось лише два приклади:

- *Адонай*: Господь усього, Котрий царює навіки (контекст завіту) (див. Бут. 15:2; Суд. 6:15; Мал. 1:6; Псал. 97:5).
- *Яхве-Йіре*: Господь бачить (див. Бут. 22:13, 14).

Але найбільшу любов Бог виявив у дарі Свого Сина (див. Івана 3:16), Котрий помер за грішників (див. Римл. 5:8). Через Свою безмежну, великодушну, найвищою мірою безкорисливу й жертовну любов Усевишній послав Ісуса на Землю, щоб ми могли вільно відповісти на Його любов, явлену в замісній смерті за нас. Спаситель не тільки подолав розділення між нами і Богом, яке спричинив гріх (див. Ісаї 59:1, 2), але й жив так, щоб відкрити нам досконалу Божу любов (див. Івана 14:9; Євр. 1:3) та повернути всіх людей до Себе (див. Івана 12:32).

Багато імен Бога відображають Його святість і любов.

Прочитайте уривок 1 Кор. 13:4–8 і замініть у ньому слово «любов» на слово «Бог». Як це розширює ваше розуміння характеру Господа? А якби ви поставили своє ім'я замість слова «любов», наскільки це відповідало б дійсності?

Середа, 8 квітня

БОГ У ТВОРІННІ

Ви, напевно, знаєте напам'ять перші слова Біблії: «На початку Бог». Давньоєврейською слово «Бог» — *Елогім*. Хоч це слово може використовуватися і щодо фальшивих «богів», але коли воно стосується єдиного істинного Бога, то відображає всемогутнього Творця у зв'язку з усім творінням; трансцендентного Бога, Котрий перебуває за межами нашого розуміння, але контролює все. Він настільки могутній, що Своїм словом може створювати.

Але в наступному, другому розділі книги Буття зустрічаємо ще одне Ім'я Бога: Ягве. Це Ім'я пов'язане з Елогім (Ягве Елогім), Тим самим усемогутнім Богом; однак Ягве — це особисте Ім'я єдиного істинного Бога. Воно часто використовується для того, щоб наголосити: Бог — це Бог завіту, Котрий перебуває у взаєминах любові зі Своїм народом.

Порівняйте опис Бога в текстах Бут. 1:1 і 2:7. Що ви помітили?

Завдяки тексту Бут. 2:7 ми можемо уявити собі Бога, Який стоїть на колінах і власними руками формує з пороку першу людину. «Узявши порох із землі, створив Господь Бог людину. І вдихнув у її ніздрі дихання життя, — і стала людина душею живою». Цей Бог настільки наближається до Адама, що вдихає в його ніздрі подих життя. Отже, Ім'я Ягве представляє близького Бога, але Мойсей у перших двох розділах Біблії використовує обидва слова, щоб відобразити ці дві властивості Бога.

Дивовижно! Тут ми бачимо трансцендентність Бога як Елохім та Його іманентність, близькість до нас як Ягве. Це прекрасно — розуміти обидва аспекти Божого характеру: Його загальний контроль над усім та Його близькість до нас. Як сказав Павло афінянам в аеропагу: «Недалеко Він від кожного з нас. У Ньому ми живемо, рухаємося й існуємо» (Дії 17:27, 28).

Важливо, щоб ми зростали в пізнанні Господа, досліджували, що Біблія відкриває нам про Його характер та постійно спілкувалися з Ним. Саме тому необхідно досліджувати всі книги Писання, а не зосереджуватися лише на деяких. Справді, що більше ми пізнаємо характер Бога, то більше любимо Його.

Прочитайте в книзі Йова уривок 36:24–33 та розділ 37. Як Елігу описує деякі риси характеру Бога? Потім прочитайте, що Господь говорить про Свою всемогутність у розділах 38 і 39 цієї книги. Що вони відкривають нам про Бога?

Четвер, 9 квітня

ЕМАНУІЛ — З НАМИ БОГ

Якби ви вирішили розповісти нехристиянинові про характер Бога, хто був би найкращим зразком такого характеру?

Звичайно, Ісус. Слово Боже повідомляє, що Ісус не тільки відображає Бога, але й відкриває Його. Чимало біблійних текстів висвітлюють це, але найдоступніше пояснення міститься в тексті Івана 14:9. Тут записані слова Христа: «Хто Мене бачив, той і Отця бачив». Щоб краще пізнати Бога, ми маємо пізнавати Ісуса: Його слова, учинки, манеру поведінки, велику любов до людства, явлену в Його жертві.

Любов і турбота Отця найяскравіше виражені в Його Сині. Ми вдячні Богові за те, що Він дарував нам чотири Євангелія, чотири оповіді про життя Ісуса Христа з різних перспектив, щоб ми могли мати повне уявлення про Нього. У Євангелії від Матвія (написаному євреєм для євреїв) ми бачимо Ісуса як довгоочікуваного Месію, Котрий виконав передречення пророків. У Євангелії від Марка споглядаємо Спасителя, Котрий живе активним життям служіння й жертвності. Він завжди думав про інших і завжди виконував волю Свого Отця. У Євангелії від Луки ми читаємо розповідь про досконале людинолюбство і співчуття Христа, про Його мотиви й почуття. А історичні відомості, викладені євангелістом, підтверджують достовірність його оповіді (див. Луки 1:3, 4). У Євангелії Івана бачимо втіленого Сина Божого, тому можемо вірити, що Він — Той, за Кого Себе видає. Завдяки цьому наше духовне життя відроджується. Хоч усі чотири Євангелія присвячені одній тематиці, «вони описують речі не в одному стилі. Кожен автор має власний досвід, і ця різноманітність розширює й поглиблює знання, задовольняючи потреби різних умів» (Е. Уайт. Рукопис 105. 1900 рік). Яке Євангеліє ви читали останнім часом?

Прочитайте текст Матв. 1:23. Тут повідомляється про конкретне Ім'я Сина. Чому це так важливо для розуміння Божого характеру? Прочитайте також текст Матв. 28:20, зосередившись на останній його частині. Порівняйте наведені вірші. Який висновок ви можете зробити?

Ми лише доторкнулися до невичерпної теми Божого характеру. Господь безмежний і незбагнений, тому ми будемо постійно пізнавати Його у вічності.

Бог достойний слави і хвали за те, Ким Він є та що здійснив і здійснює в нашому житті. Прославіть Господа за це в молитві.

Конкретно згадайте, що Біблія повідомляє про Бога. (Наприклад: «Дякую Тобі, Боже, за те, що Ти є _____, як сказано в тексті _____»).

П'ятниця, 10 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Бог закликає Свій народ відкривати світові Його характер, але для цього нам необхідно самим пізнати Його. Найкращий засіб, який допоможе нам ясно бачити Господа нашим обмеженим людським зором, — Його Слово, Біблія.

«Уся батьківська любов, яку передавали від покоління до покоління каналом людських сердець, усі джерела ніжності, що відкрилися в душах людей, — це лише крихітний струмочок у безкрайому океані порівняно з безмежною, невичерпною Божою любов'ю. Її не можна висловити людською мовою. Язик не може її виразити, перо не може описати. Ви можете щодня роздумувати про неї уподовж усього свого життя; можете старанно досліджувати Святе Письмо, щоб зрозуміти її; ви можете напружувати всі сили й здібності, які Бог дав вам, щоб збагнути любов і милосердя Небесного Отця, і все ж за межами є нескінченність. Ви можете вивчати цю любов віками, але ніколи не зможете повністю досягнути довжину і ширину, глибину і висоту Божої любові, котра віддала Свого Сина на смерть за світ. Сама вічність ніколи не зможе повністю розкрити її. Проте що більше ми вивчаємо Біблію та роздумуємо над життям Христа і Планом викуплення, то більше ці великі теми відкриватимуться нашому розумінню» (Е. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 5. С. 740).

Запитання для обговорення:

1. Яка з рис характеру Бога найбільше вплинула на ваше розуміння Його?
2. Які ще Божі якості ви могли б дослідити, аби поглибити й зміцнити свої стосунки з Господом?
3. Разом із членом сім'ї або другом прочитайте/прослухайте й обговоріть перший розділ книги «Дорога до Христа». Завдяки цьому матеріалу, які нові знання ви відкрили про характер Бога та Ісуса Христа?

4. Багато людей має спотворене уявлення про Бога, яке Ісус прийшов виправити. У який спосіб ви можете поділитися біблійною вісткою про Божий характер з тими, хто перебуває у сфері вашого впливу?
5. Подумайте ще раз над тим, що ви дізналися з уроку за понеділок. Хоч ми явно грішні, у Біблії також містяться чіткі твердження про те, що Божий народ має жити святим життям. Прочитайте про це в текстах 1 Петра 1:13–16; Римл. 6:22 і Євр. 12:14. Бог святий і закликає нас бути святими. Але що насправді означає жити святим життям?

Підсумок: Від створення світу Бог бажав бути в близьких стосунках з нами. Хоч наше розуміння Його характеру є мішенню для атак сатани, Господь відкривається нам найяскравіше через Своє Слово і життя Свого Сина Ісуса. Отже, якщо ми хочемо поглибити наші взаємини з Богом, то повинні мати чітке, правильне уявлення про Нього.

ЧАСТИНА I: ОГЛЯД**Основні тексти:****Єрем. 23:23, 24; Бут. 1:1; 2:7; Ісаї 7:14**

Ми не можемо повністю осягнути Бога в Його славі й величі. Його шляхи й думки перевищують наше розуміння (див. Ісаї 55:9; Римл. 11:33). Вони настільки вищі за наше сприйняття, як небо вище за землю. І все ж — о чудо із чудес! — Біблія наполягає на тому, що ми можемо і маємо пізнавати Бога (див. Єрем. 9:22, 23).

Вавилонський цар вірив, що боги недосяжні, адже його мудреці стверджували: «Боги... не живуть серед смертних» (Дан. 2:11). Але пророк Даниїл мав іншу думку, тому наголосив: хоч Бог перебуває на Небі, Він відкриває таємниці (вірш 28). Отже, Біблія передає парадоксальну вістку щодо пізнання Господа: Він одночасно і далекий, і близький (див. Єрем. 23:23, 24).

Ця напруга — між величчю і близькістю Бога — простежується вже в розповіді про створення світу, де ми бачимо одночасну віддаленість і близькість Творця (порівняйте опис стосунків між Богом і людиною в розділах 1 і 2 книги Буття). До того ж наш Творець — також наш Спаситель (див. Бут. 3:15). Ця фундаментальна істина, яка відкривається нам уже на перших сторінках Писання, навчає, як маємо поклонятися нашому великому могутньому Богові: Він не лише Творець людини і Всесвіту, а й доступний, люблячий Викупитель, Котрий прийшов у людському тілі, аби бути з нами (див. Ісаї 7:14).

ЧАСТИНА II: КОМЕНТАР**Пізнання Бога**

У єврейському розумінні дієслово *יָדָע* — «пізнавати» — пов'язане з образом подружньої близькості, як свідчить, наприклад, вираз: «Адам пізнав Єву, свою жінку, тож вона завагітніла» (Бут. 4:1). Отже, пізнавати Бога — це, по суті, вступати з Ним у глибокі, подібні до подружніх, завітні стосунки. Така мова завіту (Бут. 17:7, 8) знаходить відображення також у мові любові в книзі Пісня пісень (Пісн. 2:16).

У Новому Завіті апостол Павло звертається до парадоксу пізнання Бога, пояснюючи, що справжнє пізнання — це те, коли Він пізнав нас (див. Гал. 4:9).

Бог Творіння і Спасіння

Біблія починається з двох паралельних розповідей про Творіння, записаних у першому і другому розділах книги Буття. Ім'я Бога «Елогім» у першому розділі передає велич і силу. Це Ім'я — форма множини, що підкреслює потужність і велич Бога, Його силу й усемогутність.

У другому розділі з'являється інше Ім'я Бога — «Ягве», яке передає ідеї близькості й буття. Це Ім'я етимологічно пов'язане з дієсловом *гайя* (бути, існувати) та вказує на Бога, Котрий діє задля нас: Він спускається на Землю, говорить з людьми, ходить поруч із ними. Він — Бог історії, особистий Бог Авраама, Ісаака та Якова.

Також важливе значення має співвідношення між кількістю згадок про Бога та кількістю згадок про людину в цих оповідах. Ім'я Елогім зустрічається 35 разів у першій розповіді про Творіння, тоді як Ім'я Ягве згадується 11 разів у другій. У першій розповіді Бог звертається до людини лише двічі, причому в загальних словах. Також ця сама розповідь повідомляє, що люди були створені за образом Божим (див. Бут. 1:27). У другій розповіді зазначено, що Господь створив людину власноруч: сформував її з пороку земного та вдихнув в неї дихання життя (див. Бут. 2:7).

У першій розповіді Бог говорить до людей, але жодної відповіді з їхнього боку не зафіксовано. А в другій Він звертається до людей, і вони відповідають Йому.

Контраст між двома паралельними розповідями про Творіння має на меті підкреслити величний парадокс: могутній Творець Усесвіту водночас є особистим Богом спасіння, Котрий спілкується з людьми.

Отже, Господь, Якому ми поклоняємося, та Господь — наш Творець і Спаситель — ці два об'явлення Божої природи глибоко впливають на наше поклоніння. До того ж вони містять важливі настанови, чому ми маємо поклонятися. Першою й основною причиною є Творіння: Бог створив небо і землю (див. Бут. 1–2), зокрема й людський рід (див. Бут. 1:26, 27; 2:7; Псал. 139:13–16).

Згідно з ученням Біблії, поклоніння — це відповідь людини на Божі творчі діяння. Наприклад, поклоніння Богові в сьомий день, суботу (див. Бут. 2:1–3), — це реакція людини на створення світу Господом.

Страх Божий означає дотримання Його Заповідей, і лише одна з десяти заповідей — заповідь про святість сьомого дня — прямо вказує на Творіння (див. Вих. 20:8–11).

У Псалмах поклоніння завжди безпосередньо пов'язане із Творінням. Так само й книга Об'явлення посилається на Творіння як на головну підставу для поклоніння: «Достойний Ти, Господи і Боже наш, прийняти славу, честь і силу, адже Ти створив усе, і завдяки Твоїй волі все постало і було створене!» (Об'явл. 4:11).

Другою причиною для поклоніння є розуміння того, що спасіння — це нове Творіння, яке здійсниться наприкінці часу. У звістці першого ангела згадуються «джерела вод» (Об'явл. 14:6, 7), які доповнюють традиційний перелік складових творіння — небо, земля і море (див. Вих. 20:11; Неєм. 9:6). Цей образ джерел води має есхатологічне значення, уособлюючи життя і, як наслідок, надію (порівняйте з Бут. 16:7; Вих. 15:27; Псал. 107:35).

У книзі пророка Єзекіїля Новий Єрусалим зображений наповненим джерелами води (47:1–12), які нагадують про Едемський сад (див. Бут. 2:10–14; пор. Йоїла 4:18; Зах. 13:1; Псал. 46:5). Так само в книзі Об'явлення ріка води життя символізує вічне життя (Об'явл. 22:1, 2). Христос-Агнець поведе Свій народ до джерел вод життя (див. Об'явл. 7:17; 21:6; 22:17).

Отже, джерела води мають есхатологічне значення, вони вказують на остаточне викуплення, відновлення Едему та обітницю про присутність Господа серед Його народу (див. Об'явл. 22:1–3).

Таємничий Бог

У книзі Ісаї тема Бога, Котрий приховує Своє обличчя (*гестер панім*), є важливим мотивом. Однак саме в контексті вістки про Слугу-Страдника ця тема набуває своєї найбільшої емоційної сили. Образ прихованого обличчя, який з'являється в 53-му розділі книги пророка Ісаї, — це спасенна прихованість, і, як це не парадоксально, вона відновлює стосунки Бога з грішною людиною.

Ця риса Божого характеру має особливе значення при порівнянні її з природою ідолів. Ідолів можна бачити на власні очі — на відміну від Господа, Який таємничий, прихований (див. Ісаї 45:15). Наш уривок чітко засвідчує: на протигагу ідолам, наш Бог — справжній Бог, Спаситель!

Наступні слова ще більше підкреслюють цю відмінність. Відразу після згадки про ганьбу й збентеження виробників ідолів у текстах

Ісаї 45:16, 17 ідеться про спасіння Ізраїля Господом-Творцем. Спасіння не приходять від ідолів, зроблених людськими руками й видимих для людських очей, — воно походить від Бога, Котрого неможливо створити і неможливо побачити фізичними очима.

І саме цей Бог, Який ховає Своє обличчя, дарує спасіння...

«Бог з нами»

Історія, яка передує пророцтву про народження Емануїла, містить урок надії навіть попри людський скептицизм. Ахаз боїться, що зазнає поразки у війні зі своїми ворогами і династія Давида буде зруйнована. У відповідь на цей страх Господь звертається до нього з пересторогою: «Якщо не залишитеся вірними, то й ви не втримаєтеся!» (Ісаї 7:9). Однак навіть після цього Ахаз відмовляється вірити та відкидає пропозицію Господа звернутися до Нього й отримати ознаку (вірш 12).

Божа відповідь така: «Ось Діва завагітніє й народить Сина» (вірш 14). Цей Син народиться від Діви, а Його Ім'я буде «Емануїл», що означає «З нами Бог». Отже, народження цієї Дитини наблизить Господа до Його народу, а це — доказ того, що Він не залишається осторонь і буде присутній в історії, незважаючи на рішення самого царя.

Для Ахаза обітниця майбутнього народження Емануїла від Діви мала стати знаком та запорукою, що трон Давида не залишиться порожнім і Давидова династія не буде перервана. Ця обітниця повинна була стати для нього знаком надії, яка принесе розраду в його нинішніх обставинах.

Для нас сьогодні обітниця про Емануїла, Котрий уже приходив і прийде знову, має наповнювати сенсом наше життя й осяювати шлях від сьогодні до самого кінця. Як сказав наш Спаситель: «Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Матв. 28:20).

ЧАСТИНА III: ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ

Порада для вчителя: Якими способами ми можемо пізнавати Бога та відповідати Йому? Щоб глибше дослідити цю тему, попросіть охочих прочитати наведені нижче біблійні уривки. Потім обговоріть у класі наступні запитання.

Прочитайте Псалом 139.

- Апостол Павло написав: «Бог пізнав вас» (Гал. 4:9). Як ця істина впливає на моє життя?

- Як усвідомлення всевідання Господа впливає на мої думки й переживання, а також на мої стосунки з іншими людьми (див. Псал. 138:19)?
- Як розуміння того, що Бог знає мене, надихає на щоденні рішення (вірші 23, 24)?

Прочитайте текст Об'явл. 14:7.

- Як ми відповідаємо на звернення Бога-Творця?
- Як вживання займенника «Йому» після дієслова «поклоніться» в прочитаному тексті впливає на наш спосіб поклоніння?
- Чи можливо поклонитися без «Нього»? Пояснить свою відповідь.
- Як служитель Церкви або її член запитайте себе: що я можу зробити, аби забезпечити присутність Бога в громаді та в моєму розумі?

Завдання: Господь — Творець усього видимого і невидимого. Як усвідомлення цього факту має надихати нас на поклоніння Богові. Господь, Якому ми поклоняємося, — могутній трансцендентний Бог Елогім (див. Бут. 1:1–2:4) і водночас особистісний люблячий Бог Яхве (див. Бут. 2:4–25). Заклик псалмиста до поклоніння відображає цю істину: «Служіть Господу зі страхом, і радійте з Ним в трепеті» (Псал. 2:11).

Підготуйте музику та проповідь для богослужіння, які відобразатимуть дві паралельні розповіді про Творіння та розкриватимуть такі Імена Бога, як Елогім та Ягве.

Прочитайте розділ 3 книги Даниїла.

1. Складіть порівняльний список характеристик фальшивого поклоніння (халдеї) та істинного поклоніння (троє євреїв).
2. Чого навчає нас це порівняння щодо різниці між істинним і фальшивим поклонінням?

Прочитайте текст Ісаї 6:5.

1. Коли ви поклоняєтеся Богові, згадайте почуття Ісаї.
2. Чого навчає нас поведінка Ісаї в присутності Бога?

Прочитайте тексти Вих. 34:6, 7.

1. Визначте, які риси Божого характеру згадуються в наведених віршах.
2. Згадайте моменти з власного життя, коли Господь виявляв до вас Свою милість, благодать, доброту, прощення. Як це вплинуло і впливає на вас?